

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Neopatrensi, & Cermopilensi Episcopo, & electo Auelelensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

dem Episcopum nobis interdum per nuntios & literas de tali crimine detulisset suppliciter postulans & instanter ut malum hujusmodi perniciosum exemplo de Vngarica Ecclesia tolleremus, quia tamen ejus suggestio non de caritatis radice sed ex odij fonte procedere videbatur, cum ipsum tanquam inimicum persequi non cessaret, sicut est in tota provincia manifestum, nolimus aures nostras quasi malignis delationibus inclinare; sed ut probaremus spiritus si esset ex Deo, bonae memoriae * Iaurienti Episcopo dedimus nostris litteris in mandatis ut prudenter ac caute à coepiscopis indagaret utrum praefatum Episcopum crederent tali labe rescriptum. Qui nobis postmodum rescripserunt quod eum vitum honestae conversationis esse credebant, personam illius multipliciter commendantes. Quia vero pater filium quem diligit corripit, nos eundem Episcopum per litteras nostras corripuimus, injungentes eidem ad majorem cautelam ut ab illius familiaritate cessando, apud Deum & homines taliter se haberet quod sinistra de ipso suspicio non possit haberi. Sed inimicus homo rescriptum litterarum illarum subripiens, apud praedictum Regem & magnates regni ipsum nequiter publicavit, ut sic idem Episcopus deberet amplius infamari, cum videretur nobis incredibilis & suspectus. Unde nos tantam amulorum nequitiam attendentes, licet pulsati fuerimus multoties contra eum, nunquam tamen adversus eum potuimus commoveri, scientes quod facile dominium sequitur multitudo. Vbi vero idem Episcopus ad Strigoniensem metropolim exiit postulatus, quidam qui super ipsa postulatione adversabantur eidem, ut promotionem ipsius facilius impedirent, illius criminationis carbones reacendere sunt moliti. Unde quidam procurator ipsius in nostra praesentia constitutus, de consilio quorundam amicorum suorum, qui super hoc quidem bonum zelum habebant, sed non secundum scientiam, cepit à nobis in praesentia fratrum nostrorum cum instantia postulare quatenus eidem Episcopo purgationem canonicam faceremus indici, ut suam innocentiam demonstraret. Nos autem hujusmodi postulationem minus providam immo nimis improvidam reputantes, procuratorem ipsum ab ea saepe volumus renocare; tum quia saepesatus Episcopus non videbatur apud bonos & graves de illo crimine infamatus, cum coepiscopi super hoc ex mandato apostolico requisiti laudabile testimonium de ipso nobis curaverint exhibere, tum quia talis infamatio videbatur ab inimicis & amulis processisse, sicut superius est expressum. Unde cum antea eius vita commendabilis extitisset & hujusmodi facinus incredibile videretur, non credebamus ei purgationem aliquam indicendam. Ceterum quia procurator instabat, compulsi fuimus, non juris necessitate, sed importunitate petentis, ut ei per vos purgationem canonicam cum duobus Abbatibus mandaremus indici; quamvis eidem procuratori fuerimus protestati quod ex alia quoque causa talis petitio minus providè tunc fiebat, quia videlicet Strigoniensis Ecclesiae suffraganei vix eo tempore purgarent eundem, quia in facto postulationis contradicebant eidem, & suffraganei Colocensis Ecclesiae ipsum minimè tunc purgarent, quia inter eum & Colocensem Archiepiscopum de Strigoniensi metropoli contentio ver-

tebatur. Unde cum non sint alij Pontifices in Vngaria, merito videbatur quod per Episcopos regni sui non posset in illo articulo se purgare. Desunt nonnulla. Ceterum quae haec descripta sunt ex tertia collectione, emendata sunt ope duorum veterum exemplarium manuscritorum: quorum unum ad nos pervenit ex urbe Andegavensi, aliud exiit in bibliotheca Colbertina.

ARCHIEPISCOPO NEOPATRENSI,
& Cermopilensi Episcopo, & electo
Avelelensi.

olim dilecti filij Canonici sanctae Sophiae Thessalonicensis suas nobis litteras direxerunt, per quas una cum dilecta filia in Christo filia nobili muliere relicta Marchionis Montisferrati necnon & dilectis filiis nobilibus viris Comite de Blandraco Bajulo & aliis Thessalonicensis regni Baronibus, qui super hoc ipso nobis scripta misere, nostro humiliter apostolatu supplicarunt ut postulationem quam eidem Canonici, praedictorum accedente favore, de venerabili fratre nostro Verisensi Archiepiscopo se fecisse dicebant admittere dignaremur, cum per ipsius circumspicam prudentiam & circumspicentem prudentem singulariter quasi sperarent non solum Ecclesiae sed & regni posse necessitatibus provideri. Unde nos venerabilibus fratribus nostris Larisensi & Thebano Archiepiscopis dedimus in praecipitum ut inquisita diligenter & cognita veritate, si postulationem ipsam ab his qui eam celebrare potuerant & debuerant invenirent canonicè celebratam, & praefatum Archiepiscopum, sicut à quibusdam nobis fuerat intimatum, administrationi Thessalonicensis Ecclesiae se minimè ingestisse, propter multam necessitatem admitterent vice nostra postulationem eandem. Nuper autem idem Archiepiscopus ad praesentiam nostram accedens, litteras nobis non solum carissimi in Christo filij nostri Constantinopolitani Imperatoris illustris & praefati Thebani Archiepiscopi verum etiam aliorum multorum Praesulum & magnatum causam ejus multipliciter commendantium praesentavit, inter quos specialiter memoratus Thebanus Archiepiscopus se scire veraciter fatebatur quod ab illis quos communis clerus & populus habebant in Ecclesia Thessalonicensi Canonicos unanimiter fuerat postulatus, assentiente praefata nobili, & praedicto Comite tunc Bajulo cum aliis regni Baronibus hoc ipsum propter necessitatis instantiam expetente, Qui tandem licet ab eodem Imperatore compulsus ad civitatis custodiam remansisset,

* Cod. Colb.
Georicensi

Epist. n.
De electione
Theofani
causa

Epist. n.
De electione
Theofani
causa

sisset, non tamen in archiepiscopalibus do-
 mibus, sed in quadam turri ejusdem civita-
 tis se cum suis militibus & familia recollegit,
 in qua laudabiliter opus injunctæ sibi
 custodiae procuravit implere. Quæ omnia
 quamquam idem Thebanus plenè novisset,
 nostro tamen mandato recepto, unâ
 cum collega suo Larissensi Archiepiscopo
 ad prædictam civitatem accessit: ubi fami-
 liares prædicti Comitis contra postulatum
 instructi, Albertus videlicet Thessalonicensis
 Canonici, qui eum canonicare postulaverat,
 prout idem Thebanus se à pluribus
 asserit didicisse, ac etiam Imperator illum
 hoc in sua præsentia recognovisse testatur,
 & H. qui dicti Comitis extiterat Cancellarius,
 eorum se conspectui præsentarunt, quos
 vitare minimè potuerunt quin attestaciones
 eorum apud conscientiam ipsius Thebani
 Archiepiscopi, prout quidem asserit, minus
 veras tamquam inquisitores negotij
 diligenter audirent, easque nostro examini
 reservantes, eidem postulato administrationem
 temporalium commiserunt, considerantes
 desolationem Ecclesiæ, regni anxietatem,
 & favorem Imperatoris ac etiam omnium
 Latinorum. Idem autem Verisensis Archiepiscopus
 in nostra præsentia recognovit quòd statim
 post postulationem suam requisitus à Comite
 ut sibi unam & cuidam nobili laico aliam
 daret præbendam, respondit quòd ad se
 minimè pertinebat, & subjungente Comite
 quòd ratione sedis vacantis ipsemet sibi &
 illi nobili hujusmodi præbendas conferret,
 adjecit quòd hoc ipse nec concedebat nec
 etiam denegabat, cum ad se talis concessio
 vel negatio non spectaret. Recognovit
 insuper quòd in ingressu Thessalonicensis
 Ecclesiæ Canonici & Clerici civitatis *Te-
 Deum laudamus*, ipso dicente, *Non mihi,
 sed vobis cantatis*, motu proprio cecinerunt,
 & illis eum inthronizare volentibus,
 non est passus. Temporalia quoque ipsius
 Ecclesiæ de præfata nobilis & Bajuli voluntate,
 Clericis Ecclesiæ præsentibus & non
 contradicentibus, ad sustentandū se ac
 suos pro civitatis defensione percepit,
 exigens & recipiens adjutorium nihilominus
 à Græcis tam Clericis quàm laicis propter
 sustentationem eandem. Et propter necessitatem
 terræ, ad nimiam commorantium ibidem
 instantiam, ad titulum Verisensis Ecclesiæ,
 sicut viator, duos Presbyteros & totidem
 Diaconos ac Subdiaconos unumque
 Acolythum ordinavit; necnon prænomina-
 ta nobili, non utique pro regalibus, sed
 pro suspicione tollenda, solum-

Tom. II.

modo tutum & honestum, quandiu esset
 cum ipsa, promisit. Quia igitur Archiepiscopo
 ipso apud sedem apostolicam expectante,
 non comparuit pars adversa, nec prælibatæ
 attestaciones nobis præsentatæ fuerunt,
 nolentes ex tali dilatione Thessalonicensem
 Ecclesiam sustinere jaeturam, discretioni
 vestræ per apostolica scripta mandamus
 atque præcipimus quatenus cum memorata
 nobilis nuper etiam per speciales nobis
 litteras intimaverit quòd & sibi placeat
 quicquid nobis de negotio ipso placet,
 attestaciones ipsas vel earum originalia,
 quæ apud inquisitores credimus remansisse,
 si forsan interim vobis fuerint destinata,
 faciatis vobis absque dilatione qualibet
 exhiberi, & facientes interim eundem
 Archiepiscopum administratione gaudere
 quæ sibi commissa fuit, sicut superius
 est expressum, attestacionibus ipsis
 diligenter inspectis, nisi aliquod grave
 sufficienter inveneritis esse probatum
 quod postulationem meritò impedire debuerit,
 vice nostra, sublato cujuslibet contradic-
 tionis & appellationis obstaculo, admittatis
 eandem, & absolventes eum à vinculo quo
 Verisensi Ecclesiæ tenebatur, præfigatis
 ei terminum competentem infra quem
 palium quod sub nomine ipsius Ecclesiæ
 Verisensis accepit nobis remittere non
 postonat, aliud dante Domino, prout
 convenit, ad nomen Thessalonicensis
 Ecclesiæ recepturus, facientes eidem à
 subditis obedientiam & reverentiam
 debitam exhiberi. Si autem casu aliquo
 attestaciones prædictas vel earum habere
 originalia nequiveritis, nihilominus ad
 finem negotij per inquisitionem debitam
 procedere non tardetis. Quòd si forsan
 grave aliquid inveneritis esse probatum
 propter quod eadem postulatio sit
 meritò respuenda, cassata ipsa, illos
 ad quos pertinet electio Thessalonicensis
 Ecclesiæ moneatis ut personam idoneam,
 si quidem in partibus illis reperta fuerit,
 absque mora per electionem seu
 postulationem canonicam concorditer sibi
 præficiant in pastorem. Si verò propter
 personarum defectum, quo non solum
 ipsam Ecclesiam sed & totam provinciam
 credimus laborare, personam idoneam
 non potuerint ad ejus regimen invenire,
 vos id nobis per vestras litteras intimeris.
 Qui, si Canonici memorati cum favore
 nobilis prædictæ per litteras quas à vobis
 ad hoc diligenter commonita nobis duxerit
 destinandas expressò poposcerint, eis
 auctore Domino dignum Pontificem de
 nostris manibus consecratum & decoratum
 palleo,

Ggg

insigni videlicet plenitudinis pontificalis officij, curabimus destinare, qui & sciet & poterit cum sapientiæ divinæ potentia commissam sibi Ecclesiam spiritualiter & temporaliter gubernare. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani v. Idus Martij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

R. ET A. ATHENIENSIBVS
& magistro G. Dimicensi Canonico.

Epist. 74.
De congrua
portione Ca-
nonicorum
Thebanorum.

Cum olim ad petitionem dilectorum filiorum Canonicorum Ecclesiæ Thebanæ dilecto filio Nazorefen electo & suis conjudicibus dedissem nostris litteris in mandatis ut venerabilem fratrem nostrum Thebanum Archiepiscopum admonerent eisdem Canonicis portionem de rebus Ecclesiæ suæ congruam assignare, idem Archiepiscopus, prout nostris auribus est relatum, monitionibus illorum inductus, confideratis redditibus ejusdem Ecclesiæ ac facultatibus univrsis, medietatem earum Canonicis contulit memoratis liberaliter: qui tandem humiliter postularunt à nobis ut concessionem hujusmodi dignaremur auctoritate apostolica roborare. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus concessionem ipsam, sicut provide facta est, faciatis firmiter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani vi. Idus Martij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

THEBANO ARCHIEPISCOPO.

Epist. 75.
Mandatur ei
ne vexet Cano-
nicos.

Dilecti filij Thebani Canonici nobis grauter sunt conquesti quod tu pro qualibet levi causa, juris ordine prætermisso, sententiam excommunicationis in ipsos sæpius jaculari præsumis, cumque propter varia maris & terræ pericula, pro beneficio absolutionis habendo ad nos accedere nequeant, Ecclesia sua sapissime hac de causa ulterius quam deceret debito servitio defraudatur. Ne igitur nimium deferendo prælatis, subjectos opprimere videamur, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus in Canonicos ipsos præcipitare sententiam contra juris ordinem non præsumas, sed ita satisfacias de injuriis super hoc irrogatis eisdem quod justam de te materiam non habeant conquerendi. Alioquin pro certo cognoscas quod si nobis super hoc fuerit iterata querela, officij nostri debitum conquerentibus reddemus. Datum ut in alia per totum.

ATHENIENSI ARCHIEPISCOPO
& suffraganeis ejus.

Dilectus filius nobilis vir O. de Roca Dominus Atheniensis per litteras nostras vestram petiit providentiam admodum ut in castris suis & villis, in quibus duodecim Latini abundantes certas haberint mansiones, proprios sacerdotes, quibus integrè à Latinis laicis decimæ persolvantur, instituire curaretis, præsertim cum iidem laici sint parati hujusmodi Prefbyteris, quibus decimæ non sufficerent, providere. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus petitioni ejusdem nobilis super hoc, prout videritis expedire, benevolam præbeatis assensum. Alioquin dilecto filio magistro R. Decano Davaliensi & B. Cantori & Terrico Canonico Thebanis dedimus in mandatis ut veritate super hoc diligentius inquisita, illam nobis studeant fideliter intimare. Datum Laterani &c. ut in alia per totum.

Scriptum est ipsis super hoc in eundem sermone usque in finem. Quod si non omnes &c. Datum ut in alia per totum.

PRÆCEPTORI ET FRATRIBVS
Hospitalis sancti Samsonis Constantinopolitani.

Annuere consuevit sedes apostolica piis votis, & honestis petentium precibus favorem benevolam impertiri. Ea propter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, castellum quod Garelis vulgari ter appellatum vobis cum pertinentiis suis carissimus in Christo filius noster Henricus Constantinopolitanus Imperator pia liberalitate donavit, domos quoque, casalia, terras, vineas, & possessiones alias, sicut ea omnia justè ac pacificè possidetis, vobis & per vos domui vestræ auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei &c. usque incursum. Datum Laterani xviii. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno tertio decimo.

P A T R I A R C H Æ
Constantinopolitano.

Si tua fraternitas consideraret attentè quod ab uno patre descenderimus universi, & quod non sit personarum acceptio apud Deum, sed ei de omni gente qui